

NAPOMENE UZ DOPUNSKI SVEZAK

Bibliografija svakoga časopisa u prethodna četiri sveska završava abecednim popisom autora priloga, odnosno njihovih suradnika. U ovome svesku ta su imena objedinjena u kazalu koje se ovdje naziva *Skupno kazalo autora*. Preko jedinstvene paginacije za cijelu knjigu u njemu se može pratiti gdje su sve isti autori surađivali, odnosno gdje su njihovi prilozi bili objavljeni.

U drugome kazalu, *Kazalo osobnih imena u naslovima priloga*, abecedno su popisana osobna imena i njihove inačice koje se pojavljuju u sklopu naslova i podnaslova svih priloga obrađenih časopisa. Osim što u mnogim slučajevima ime kao predmetnica upućuje na temu i karakter priloga, ovim kazalom obuhvaćena su i imena prevodilaca, koji su najčešće potpisani inicijalima.

Pri tome valja naglasiti da ova bibliografija ne rješava pojedine šifre i pseudonime, već ih ostavlja u izvornome obliku čak i onda kad se zna o kome se radi. Tako će se prilozi, npr. Ante Starčevića ili Augusta Šenoa, moći naći ne samo iza imena *Starčević*, *Ante* ili *Šenoa*, *August*, već i iza pseudonima *Rastevčić A. V.* ili *Rabačević Veljko*, odnosno šifre *A. S.* i Σ , odnosno *A. Š.* i *X* ili pak iza za obojicu važeće oznake *Urednik*, odnosno [*Anonimno*] koja se inače posebno i ne iskazuje u kazalu. No, dok smo relativno sigurni u autorstvo priloga iza imena *Kopriva Onufrius*, a već manje u pseudonim *Milutin*, šifre *A. Š.*, *Š.*, *V. R.*, *X.*, *D.*, *D. L.*, *M. D.*, *M. L.*, *M. N.*, *-n-*, *R.*, ili pak *?*. nisu samo Šenoine, već i brojnih drugih autora među kojima i nekih njegovih suvremenika. Drugim riječima, ova bibliografija registrira, a ne interpretira; taj je posao na njezinim korisnicima i specijalističkim istraživanjima.

Ipak, hoteći pomoći i donekle olakšati snalaženje, u ovome svesku donosi se u nas još uvijek najopširniji popis pseudonima i šifri kojega je prije šezdeset godina sastavio bibliotekar zagrebačke sveučilišne biblioteke Marcel Vidačić (1885 – 1948), a doradio ga Ivan Esih (1898 – 1966). Ovaj jedinstveni rad pod naslovom *Pseudonimi, šifre i znakovi pisaca iz hrvatske književnosti* objavio je 1951. godine Antun Barac kao urednik Akademijine "Građe" (knj. 21, str. 7-141). Iako se među vrelima ovoga popisa navodi svega 21 od 48 časopisa koje obrađuje naša bibliografija, Vidačićev rad ostao je i do danas ne samo dragocjen, već i relativno teško dostupan, pa je i to razlog da ga se ponovo objavi, i to u ponešto skraćenoj verziji. Zbog potpune informacije valja navesti još dva slična, ali znatno manja rada. Prvi je *Značajni pseudonimi književnika i društvenih radnika XIX i XX stoljeća* Davora Kapetanića i Miroslava Vaupotića u sklopu *Književnog godišnjaka* Krste Špoljara i Miroslava Vaupotića (Zagreb, 1961, str. 319-332), a drugi *Kazalo po autorima* Mladena Kuzmanovića u dodatku reprint-izdanja *Danice ilirske 1835-1849*. (Zagreb, 1970-1972, sv. V, str. 47-80).

Ovim dopunskim sveskom okončana je prva verzija bibliografije hrvatskih književnih časopisa 19. stoljeća. Druga verzija trebala bi biti u digitalnome obliku, dok treću verziju njezin priređivač planira u dogledno vrijeme staviti na Internet i tako je učiniti pristupačnijom ne samo s obzirom na potencijalne korisnike već i na oblike pretraživanja koje ova knjiška verzija objektivno i nije u stanju pružiti.

U Zagrebu, 25. travnja 2007.